

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 38/2026
03.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прикључење објекта који је изграђен без грађевинске дозволе из члана 219б Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 252/24 од 03.07.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 104/25 од 22.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ђурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 252/24 од 03.07.2025. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 104/25 од 22.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 252/24 од 03.07.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела прикључење објекта који је изграђен без грађевинске дозволе из члана 219б КЗ и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом је окривљени осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 104/25 од 22.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Пожаревцу К 252/24 од 03.07.2025. године је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Ђурић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 15. ЗКП, члана 16. став 2.,3.,4. и 5. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 3. и тачка 11. ЗКП, члана 71. став 5. и 6. ЗКП, члана 72. став 1. тачка 2) и става 2. тачка 4) ЗКП, члана 92. став 1. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 440. став 1. и 2. ЗКП, члана 14., 25. и 2196 КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење или преиначи пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у уводу захтева нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док у образложењу захтева истиче повреду члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, истакнуту повреду закона образлаже наводима да је првостени суд пренаглио са закључењем главног претреса, јер претходно није испитао сведока ББ, који је био кључни сведок у овом кривичном поступку, чиме је и одбрани ускраћено право да поставља питања сведоку у контрадикторном поступку, као и да је то што је сведок био хоспитализован у току поступка, привремена сметња, те да је оваквим поступањем суда ускраћено право на одбрану окривљеном. Поред тога, бранилац окривљеног истиче да је суд извео погрешан закључак да је прикључење извршено супротно прописима, те опширно анализира у којој фази радова је потребно прибавити грађевинску дозволу, те да је суд своје закључке засновао на претпоставци противправности, те да из доказног материјала не произлази постојање умишљаја на страни окривљеног, као и да јавни тужилац није доказао противправност ради окривљеног, на који начин оспорава утврђено чињенично стање и изведене доказе, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног, поред тога, као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева браниоца окривљеног, не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485.

став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред тога, бранилац окривљеног нумерише и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 15. ЗКП, члана 16. став 2.,3.,4. и 5. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 3. и тачка 11. ЗКП, члана 71. став 5. и 6. ЗКП, члана 72. став 1. тачка 2) и става 2. тачка 4) ЗКП, члана 92. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на коју указује одбрана из члана 440. ЗКП, као и из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, члана 15. ЗКП, члана 16. став 2.,3.,4. и 5. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 3. и тачка 11. ЗКП, члана 71. став 5. и 6. ЗКП, члана 72. став 1. тачка 2) и става 2. тачка 4) ЗКП, члана 92. став 1. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић